

Sygn. akt III CZ 38/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Anna Owczarek (sprawozdawca)

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa E. sp. j. w K.

przeciwko K. sp. z o.o. w K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 sierpnia 2015 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z dnia 9 marca 2015 r., sygn. akt I ACa 1357/14,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 marca 2015 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie odrzucił skargę kasacyjną pozwanego „K.” sp. z o.o. w K. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 17 grudnia 2014 r. Podstawą odrzucenia skargi było niezłożenie w ustawowym terminie wniosku o doręczenie zaskarżonego postanowienia z uzasadnieniem, co uniemożliwiło otwarcie biegu terminu do złożenia skargi kasacyjnej.

Pozwany wniósł zażalenie na powyższe postanowienie. Wnosząc o jego uchylenie, zarzucił naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 398⁶ § 2 poprzez bezpodstawne odrzucenie skargi oraz art. 387 § 4 k.p.c. poprzez niezastosowanie wyrażające się tym, że Sąd Apelacyjny nie sporządził uzasadnienia wyroku, pomimo że została od niego wywiedziona skarga kasacyjna. Skarżący podniósł, że skoro powołał się w skardze na nieważność postępowania to rodzaj i ranga tego zarzutu oznacza, iż odrzucenie skargi było nieuprawnione i przedwczesne, ponadto dla wyjaśnienia przez Sąd Najwyższy czy strona została pozbawiona możliwości obrony praw wystarczające byłoby zapoznanie się z aktami sprawy i dysponowanie uzasadnieniem nie było niezbędne.

Sąd Najwyższy zważył:

Kodeks postępowania cywilnego przewiduje dwustopniowość zaskarżenia kasacyjnego. Warunkiem procesowym zaskarżenia orzeczenia sądu drugiej instancji skargą kasacyjną jest złożenie w ustawowym terminie tygodniowym wniosku o doręczenie jego odpisu wraz z uzasadnieniem (art. 387 § 1 i 3 k.p.c.). Bez uczynienia zadość temu warunkowi termin wniesienia skargi kasacyjnej wynikający z art. 398⁵ § 1 k.p.c. w ogóle nie rozpocznie biegu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 kwietnia 2013 r., II CSK 584/12 oraz z dnia 4 czerwca 2014 r., II CZ 4/14 – nie publ.). Wywiedzenie skargi kasacyjnej przez stronę, która utraciła prawo do zaskarżenia orzeczenia sądu drugiej instancji, jest niedopuszczalne. Skarga kasacyjna w takim wypadku podlega odrzuceniu (art. 398⁶ § 2 k.p.c.). Wyjątek od tej zasady dotyczy jedynie oznaczonych podmiotów działających w interesie publicznym, tj. Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich i Rzecznika Praw Dziecka. Brak normatywnej podstawy do jego rozszerzania ze względu na rodzaj podstawy kasacyjnej

podniesionej w skardze, gdyż badanie jej zasadności jest dopuszczalne dopiero po przyjęciu skargi w postępowaniu kasacyjnym.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie jako oczywiście bezzasadne.